

Артхаузні фільми в Батумі

Євген Калін, оператор кінофільму «Довженко починається, або Сашко-реформатор», був учасником IV Міжнародного фестивалю артхаузного кіно в Батумі. Він і познайомив нас з його організаторами: директором Георгієм Гогіберідзе та менеджером Звіадом Елізіані, під час їхнього перебування в Києві на фестивалі «Молодість».

Розмову вела Ольга Велимчаниця

– Розкажіть, будь-ласка, про ваш фестиваль. Коли він виник? Яка його специфіка?

Георгій Гогіберідзе: Виник у 2006 році як фестиваль авторського кіно. Конкурсні фільми завжди визначаються за цим напрямком. На фестивалі є ще й позаконкурсна програма, яка налічує чимало секцій. У другій конкурсній програмі – роботи молодих авторів. Режисер має бути молодший 35 років і презентувати свій перший або другий короткометражний фільм.

– Що цікавого було на цьогорічному фестивалі?

Звіад Елізіані: IV фестиваль тривав із 21 до 28 вересня 2009. Саме цього року ми започаткували молодіжний конкурс. Нашим завданням було задіяти більше молоді, і не лише з Грузії, а й з інших країн: з Росії, Туреччини, Ірану, України. Крім того, що сама секція як частина фестивалю – дуже цікава, ми збираємося розвивати цей напрямок, щоб крім конкурсної молодіжної програми, проводилися воркшопи та майстер-класи. Будемо сприяти тому, щоб молоді режисери з інших країн пропонували свої роботи, і головне, створювали спільні проекти.

Українську делегацію на фестивалі представляли Євген Калін з фільмом «Довженко починається, або Сашко-реформатор», Сергій Буковський з фільмом «Живі», Галина Черняк, яка була в журі молодіжної конкурсної програми, а також презентувала свій фільм. Алік Шпилюк брав участь у роботі головного журі. Цікавою на фестивалі була польська програма. Почесним гостем був Кшиштоф Зануссі. Ми показали його новий фільм «Серце на долоні». Турецькі режисери презентували нові й декілька старих фільмів. Для грузинської аудиторії турецьке кіно саме по собі цікаве, оскільки ця сусідня країна нам не достатньо знайома. Було декілька фільмів з Ірану – іранським кіно цікавляться в Грузії.

Георгій Гогіберідзе: У фестивалі беруть участь, як правило, 20–25 країн. В молодіжному конкурсі – 18 країн. Наш фестиваль не є дуже масштабним – фільмів всього близько 100, але головним досягненням вважаємо гарно підібрану програму.

– То які фільми були відзначені нагородами фестивалю?

Георгій Гогіберідзе: Гран-прі отримав фільм «Опіумна війна» режисера з Афганістану Сіддіка Бармака. Афганістан у цьому році вперше брав участь в конкурсі. В молодіжній програмі найвищу відзнаку мав фільм «День

Члени журі фестивалю: Джо Стелінг, Олександр Шпилюк, Каміла Куц, Маніе Хекмат.

після десятого дня» з Ірану. Українська стрічка «Живі» Сергія Буковського була удостоєна Спеціального призу журі.

– Які ваші враження від Києва, «Молодості»?

Георгій Гогіберідзе: Я лише приїхав, вчора був на прес-конференції. Збираюся сьогодні дивитися «Вовчик». У нас на фестивалі цей фільм був відзначений за кращу режисуру.

– США знімає нині фільм про події минулого серпня у Грузії. Як ви можете це прокоментувати?

Звіад Елізіані: Цей фільм знімає режисер Рені Харлін. Робоча назва – «Грузія». Головну роль – Михайла Саакашвілі – грає Енді Гарсія. Грузинську частину зйомок вже ніби завершено. Деякі зйомки будуть у США. І, кажуть, фільм вийде вже у травні. Буде цікаво, тому що це новий погляд на події. На цю тему вже був фільм з ініціативи російської влади, і, мабуть, доволі суб'єктивний. А ми очікуємо на інший підхід, і, сподіваємося, набагато цікавіший.

– Цей фільм знімається за участю Грузії?

Звіад Елізіані: Здається, фінансування ділять, основна частина – американське, але якась частина – з Грузії. З масовими сценами, наскільки я знаю, допомагало міністерство оборони Грузії, наприклад, з технікою для батальних сцен. Тобто, звичайно, Грузія бере у цьому участь.

– Яка ситуація з кіно в Грузії?

Георгій Гогіберідзе: Хотілося б кращого. Дуже мале фінансування фільмів, але в нас розвинена копродукція. Сценарії посилають в Європу, звідти беруть фінансування, і маленький відсоток дає грузинський Кіноцентр. Бажано, звісно, щоб це фінансування було більшим. Колись, можливо, так і буде. Маленькій країні важко покрити витрати на фільм.

– Скільки приблизно фільмів на рік виходить?

Звіад Елізіані: 2 – 3 художніх, 3 – 4 документальних, а також короткометражні, студентські.

– Будемо надіятися, що ситуація з кінематографом в Грузії покращуватиметься, а Фестиваль артхаузного кіно в Батумі сприятиме цьому і співпраці з іншими країнами, зокрема, з Україною.

Євген Калін: Я був учасником фестивалю в Батумі, мені дуже сподобалася програма, цікаві, захопливі фільми. Дякую організаторам фестивалю, своїм колегам і вже й друзям.

Жовтень 2009